

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

VINTERBILD FRÅN DALSLAND. — FOTOGRAF ANNA NILSSON, LÖDÖSE.

15 DE ÅRG.

DEN 22 FEBRUARI 1914.

Nº 21

Wiesner

Riksdagens nyligen omvalde justitieombudsman, häradshöfdingen dr. Ossian Berger fyllde den 13 februari 65 år.

Ossian Berger är född å S. Håkanbol i Nysand, Värmland, den 13 febr. 1849 samt son till den framstående liberale politikern, brukspatronen och riksgäldsfullmäktigen, fil. doktorn Anders Alexander Berger och dennes maka Maria Charlotta Löwenhielm. Efter skolundervisning vid Örebro läroverk blef han 1866 student i Uppsala, där han till en början ägnade sig åt studier för den filosofiska graden, hvilken han förvärfvade sig vid universitetets jubelfest 1877. Men därefter övergick han till juridiken och visade sig snart inom den fakulteten såsom en lika styf examenskarl som förut inom den filosofiska. Efter juris kandidatexamen 1880 och sedan han två år senare efter fullgjord sedvanlig tings-tjänstgöring förskaffat sig vice-häradshöfdingetiteln, aflade han nämligen 1884 den vid denna tid ytterst sällsynta juris licentiatexamen och eröfrade strax därefter genom försvarat af en afhandling "Om tillsynen af omyndigs egendom samt om förmyndarekamrar enligt svensk rätt" jurisdoktorshatten. I trots af sina vetenskapliga intressen fortfor han emellertid att ägna sig åt det praktiska domarekallet, blef 1886 assessor i Skånska hofrätten och utnämndes efter trenne års tjänstgöring som konstituerad revisionssekreterare 1892 till häradshöfding i Norra Äsbo domsaga i Skåne.

Som domhåfvande gjorde sig Berger snart synnerligen omtyckt af Ortsbefolkningen, bl. a. därför att han i motsats mot hvad annars allmänt sed var icke tillämpade extra-ordinarie-systemet, utan i regeln själf höll sina ting, men i främsta rummet på grund af sitt tillmötesgående och folkliga, från all onödig formalism frigjorda väsen. Ryktet härom spred sig och så hände, att han 1898 trots sina efter den tidens förhållanden långt avancerade frisinnaede åsikter vardt vald till riksdagens justitieombudsman. Det skedde med lottens tillhjälp, i det andra kammarens elektorier enhälligt stodo emot första kammarens: det lär ha varit den konservative Ivar Månsson i Trå, som på grund af sin personliga kännedom om Berger genomdrifvit hans kandidatur mot den afgående justitieombudsmannens, hvars ståndpunkt i ett mål rörande handlingars tillhandahållande åt allmänheten blifvit föremål för delade meningar.

Den 9 februari 1898 — den dag, då Berger första gången valdes till justitieombudsman — blef en märkesdag i justitieombudsmannaämbetets historia. De närmast föregående åren hade detsamma varit på väg att nedsjunka till en genomgångsplats i ämbetsmannakarriären: under 1907 hade det räknat icke mindre än tre olika innehåfvare och det var redan en nära nog stadgad praxis, att en justitieombudsman borde sluta som justitieråd. Berger tog däremot ämbetet som lifsuppgift. Icke blott att han med nit och drift beifrade missbruk och öfvergrepp från ämbetsmännens sida, där sådana förekommo; han gaf äfven nytt lif åt justitieombudsmannens initiativrätt i afseende på lagstiftnings- och lagskipningsreformer. Redan under sitt första tjänstgöringsår gjorde han framställning till k. m. angående åtgärder för afhjäljande af bristen på juridiska läroböcker vid universiteten, en framställning lika betydelsefull för ett framgångsrikt bedrivande af juridiska studier som för uppkomsten af en själfständig svensk juridisk vetenskap. I sin första ämbetsberättelse fäste han uppmärksamheten på det rådande oskicket, att öfveråriga häradshöf-

dingar utlämnade vikariat på permanent arrende och gjorde tillika framställning om åtgärder till lagstadgad inskränkning af häradshöfdingarnes tjänstledighet: det var vid denna tid ej ovanligt, att häradshöfdingar utan laga förfall i egentlig mening åtnjöto ledighet från 4 eller flere af de 10 allmänna tingsammansåtträderna. Följande år gjorde han bl. a. framställning till riksdagen om åstadkommande af en ändamålsenligare lagskipning i skuldfordringsmål, i hvilka skriftligt fordringsbevis ej återopas, än den dittills varande, vid hvilken insolvent gäldenär genom att uteblifva från rätten kunde snart sagdt i oändlighet draga ut på tiden med målens äldomande. I ämbetsberättelsen 1901 hemställde han bl. a. om erforderliga lagbestämmelser för att den häradsrätterna nu tillkommande befattning med lagfarts- och inteckningsärenden måtte till beredande af tillräckligt ofta återkommande tillfällen för dessa ärendens handläggning vardas öfverflyttad å häradshöfdingarne. I samma berättelse omförmåles en framställning till k. m. angående resestipendier för praktiska jurister. 1901 väckte han slutligen den numera aktuella frågan, om statens öfvertagande af rättskipningen jämväl i städerna och de mindre städernas inforlifvande i sammanhang därmed med kringliggande landsbygds domsagor.

Den 5 juli 1902 afbröts Ossian Bergers justitieombudsmannabana genom hans utnämning till justitieminister i den andra Bostroska ministären. Man erinrar sig ännu, med hvilken tillfredsställelse denna utnämning hälsades af röstträtssakens vänner: programmet löd ju på ingenting mindre än allmän röstträtt till andra kammaren utan andra garantier än 25 års ålder, fullgjord skatteplikt till stat och kommun samt proportionell valmetod. På grundvalen häraf frambar Berger ock k. propositioner till 1904 och 1905 års riksdagar utan att dock för dem kunna vinna andra kammarens bifall: man fruktade den proportionella valmetoden i sig själf och man fruktade dess konsekvenser för samarbetet mellan kamrarna, därest den komme att tillämpas blott vid andra kammarens bildande. I hvarje fall har Berger emellertid äran af att väsentligt ha bidragit till denna stora frågas lösning.

När Berger i likhet med öfriga medlemmar af ministären Ramstedt på grund af unionskrisen 1905 fränträdde sitt statsrådsämbete, återvände han till sin domsaga. Redan vid 1907 års riksdag inträdde han emellertid på nytt i det politiska lifvet som ledamot af första kammaren, där han representerat först Kalmar läns södra landstingsområde, sedan vid 1912 års riksdag Örebro län. Åren 1907—11 har han säte i konstitutionsutskottet, 1907 äfven i det särskilda röstträttsutskottet. Under sin riksdagstid tillhörde han första kammarens moderata parti, så länge detta ägde bestånd, och gick därefter som vilde. Det var på denna grund han drabbades af den proportionalistiska ostracismen och ratades vid nyvalet till Örebrobanken 1912. Härtill bidrog kanske ock, att han ådragit sig förstakammarhögerns ovilja på grund af sin önskan att medverka till en sådan revision af den s. k. Åkarpslagen, som kunde förbyggas de med dess nuvarande lydelse förbundna alltför talrika obefogade häktningarna.

Varm försvarsvän är Berger ledamot af styrelsen för Svenska pansarbåtsföreningen.

Redan 1908 hade Berger utsetts till justitieombudsmannens efterträdare. När Berndt Hasselrot sistlidet är vardt utnämnd till president i Skånska hofrätten, kom han sålunda tillbaka till den viktiga post, på hvilken han först vunnit berömmelse.

MINISTERKRISEN.

UTANFÖR KANSLIHUSET PÅ TISDAG.

Bondetåget har visat sig få en verkan, som af ingen och helt visst minst af dess deltagare kunnat förutses.

I sitt svarstal till bondetågets deputation behagade h. m:t konungen uttala en försäkran, att han aldrig ämnade dagtinga med sin övertygelse om hvad han i fråga om värnandet af fäderneslandets själfständighet ansåge rätt och nyttigt, och fortsatte därefter: "De saknas visserligen ej inom vårt land, som hysa den meningen, att frågan om öfningstiden för infanteriet icke nu

(Forts. å sid. 325).

Vidst. bild. STATSMINISTER STAFF PÅ VÄG TILL KANSLIHUSET efter att ha mottagit konungens definitiva svar på tisdag.

Efter fotografier.

UTANFÖR RIKSDAGSHUSET PÅ ONSDAG E. M.

Källa: *Revy* N:o 10, s. 4.

UTSTÄLLNING AF KINESISK KONST.

1. TEMPELLEJON, 1600-talet.
2. TJUR AF LERGODS, omkr. Kr.f. Tillhör Kronprinsen.
3. RYTTARINNA AF LERGODS, omkr. år 1600 e. Kr.

Efter fotografier.

Kliche. Bmjst. Skjærsparre.

4. KANNA OCH SKÅL AF KANTONEMALJ, exportvara fr. 1700-talet, tillhör Nationalmuseum.
5. TAKTEGEL, 1600-talet.
6. GOSSE AF LERGODS, 500-talet, tillhör Berlins museum.

En utställning af kinesisk konst öppnades lördagen den 14 dennes i Konstakademiens utställningsväning i Stockholm. Utställningens bestyrelse består af kronprinsen, hofintendent Lilja, amanuensen Wettergren och direktör Thorsten Laurin. En specialist i Kinas konsthistoria, d:r Kümmel från Berlin biträder med ordnandet af utställningen, som är öfver 500 nummer stark och innehåller ett utomordentligt rikhaltigt och dyrbart material. Detsamma har ställts till förfogande dels af berömda konstsammlare i Paris, London och Berlin, af konstmuseet i den senare staden, dels af Nationalmuseum här hemma samt af enskilda samlare såsom kronprinsen, Klas Fähræus, Sven Hedin, grefvinnan

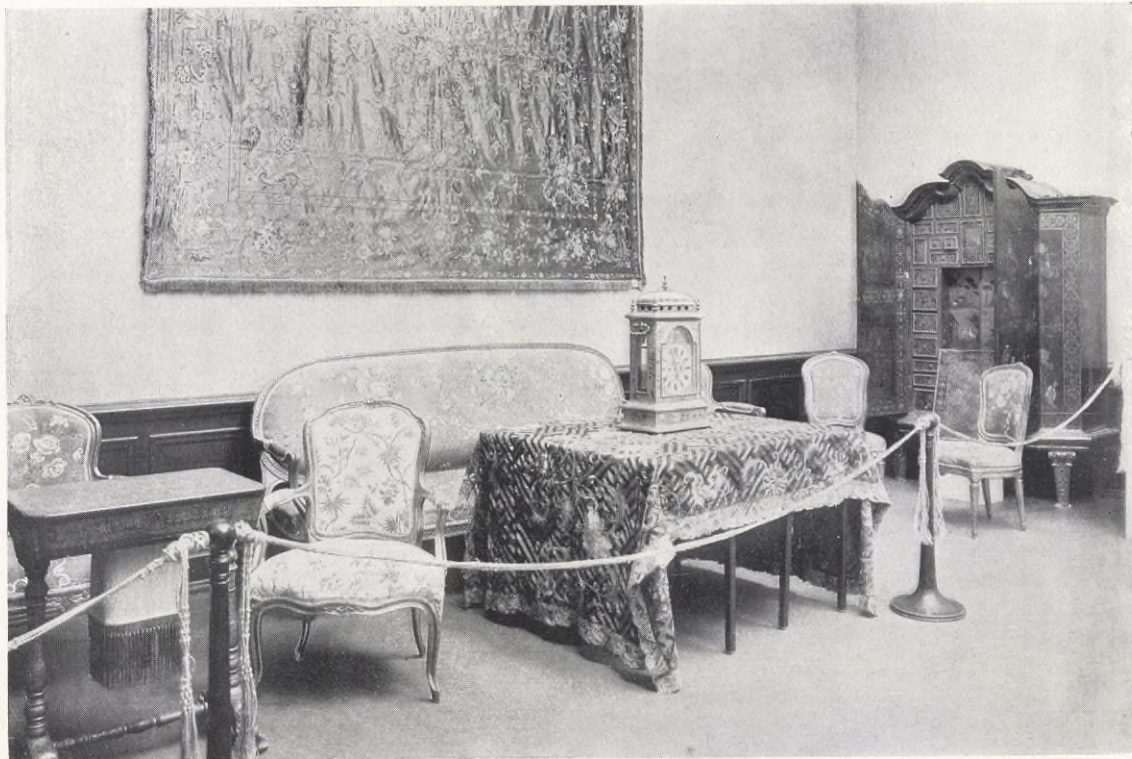
OFFERKÄRL, omkr. år 1000 f. Kr. Tillhör herr K. Fähræus.

Hallwyl, Stockholm, grosshandlare Keiller och Walter i Göteborg, docenten Thorild Wulff m. fl. Utställningen kommer att hållas öppen ett par månader och eventuellt öfverskott af inkomsten tillfaller föreningen Nationalmusei vänner.

För fotografer : att beakta:

Fotografifirma, som insänder fotografier med ensamrätt för H. 8 D. och ej lämnar samma eller liknande fotografier till annan illustrerad tidning, kommer att i så fall utöfver vanligt honorar. få sitt namn utsatt på ett i ögonen fallande sätt, då meddelande härom lämnas vid insändandet.

Redaktionen.

H. & D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Klocke: Kem. A.-H. Bengt Silfversparre, Ståns Gbg.

INTERIÖR FRÅN DEN KINESISKA UTSTÄLLNINGEN I STOCKHOLM.

Forts. fr. sid. 323.

bör lösas, men jag delar ingalunda denna uppfattning". Det var allmänt känt, att till dem, som hyste ifrågavarande af konungen icke delade uppfattning, hörde bl. a. samtliga medlemmar af hans dåvarande statsråd. Vidare yttrade konungen: "De fordringar på fälthärens slagfärdighet och krigsberedskap, som af sakkunskapen inom min armé uppställas som oeftergifliga, frångår jag icke". Då generalitetet nyss varit samladt i Stockholm, måste det antagas, att konungen härmed syftat på något dess för allmänheten hittills okända utlåtande.

Det är icke öfverraskande, att ministären, hvars chef före svarstalets hållande haft tillfälle till konungen hemställa, att han i detsamma måtte välja sådana uttryckssätt, att spörsmålet om försvarsfrågans lösande i ett sammanhang och omedelbart lämnades öppet, hos honom sökte upplysningar, huruvida han haft den mening med sitt uttalande, som onekligen syntes vara den närmast till hands liggande. De upplysningar härutinnan, hvilka konungen lämnade, syntes emellertid statsrådets medlemmar otillfredsställande och dessa ingåfvo därför den 10 februari sina afskedsansökningar.

Konungen hänvände sig omedelbart till landshöfdingen, frih. Louise de Geer och uppdrog åt honom att bilda en ny ministär. Frih. de Geer åtog sig också i enlighet med ett tidigare, då försvarsutredningen ännu befann sig på ett mindre framskridet stadium, afgifvet löfte att göra ett försök att åstadkomma en ministär med parlamentariskt underlag. Som kärna i densamma hade han tänkt sig de liberala ledamöter i försvarsberedningarna, hvilka gått med på längsta ökningen i infanteriets nuvarande öfningstid, nämligen hrr Karl Starbäck, Gösta Tamm, Axel Ekman och Hjalmar Wijk. Samtliga dessa lämnade emellertid afböjande svar. Sedan

ett personligt försök af konungen att förmå dem att ändra mening visat sig fruktlost, återlämnade frih. De Geer den 13 februari definitivt det honom gifva uppdraget i konungens händer.

Svårigheterna vid regeringsbildningen hade skärpts därigenom, att riksdagens majoritet visat sig stå enhälliga i sin öfvertygelse, att konungens kraf på rätt att göra offentliga politiska uttalande utan afseende på sina ansvarige rådgifvares råd eller utan att ens höra dem stode i strid med svenskt statskicks anda. En konstitutionell konflikt hade sålunda uppstått, omöjlig att lösa utan ett förödmjukande återtåg af konungamakten, därest icke genom omedelbar riksdagsupplösning majoritetsförhållandena i Andra kammaren kunde omkastas.

Konungen hänvände sig därefter till landshöfdingen Hj. Hammarskjöld. Denna visade sig till en början obenägen, i det han ansåg att uppdraget att bilda regering borde lämnas åt högern inom riksdagen. På konungens anmodan tog han sig dock betänketid, innan han afgaf svar, och lofvade slutligen den 14 februari att äfven han göra ett försök. Resultatet häraf är, då detta skrifies, ännu icke känt. Men det ser ut, som om detsamma skulle lyckas på programmet af en sammansättning af statsrådet i hufvudsak af personer utanför riksdagspartierna och med program att omedelbart företaga en riksdagsupplösning och förordna om nya val till Andra kammaren. Afsikten vore väl då, att dessa val skulle företagas med försvarsfrågan som enda partiskiljande spörsmål. Huruvida detta låter sig realisera är tills vidare en öppen fråga. Tydligt är, att det i dessa dagar spelas ett högt spel om fäderneslandets försvar. Mätte utgången icke bli den, att detta varder den hufvudsakligen tappande parten!

SESSIONSSAL I SVEA HOFRÄTT.

Öfter fotografi.

Den mindre bilden visar det gamla palatset å Riddarholmen hvilket disponeras af hofrätten.

Kilcht: Jöngt Sjötorget.

Svea hofrätt kunde den 16 februari fira 300-årsminnet af ämbetets instiftande. Intill 1697 års slottsbrand hade hofrätten sitt säte på Stockholms slott, men har sedermera disponerat högra flygeln och en stor del af hufvudbyggnaden i det s. k. Kungshuset eller Wrangelska palatset på Riddar-

holmen, där det har flera präktiga salar och gemak. Framför allt är den stora sessionssalen ett praktfullt rum. Det prydes af Gustaf Wasas och Gustaf II Adolfs porträtt på ömse sidor om tronhimlen öfver presidentstolen och ett stort antal porträtt å de öfriga väggarne. Den höga presidentbefattningen har under tidernas lopp innehåfts af landets främste, bland dem att nämna den förste greve Magnus Brahe 1614–1638 och den nuvarande presidenten sedan 1910, Ivar Afzelius. Minnet firades på jubileumsdagen med högtidlig session på förmiddagen, hvarvid presidenten Afzelius gaf en ingående skildring af hofrättens historia. På kvällen var anordnad stor middag på Hasselbacken.

STUDENTUPPVAKTNINGEN FÖR KONUNGEN.

Samlingen kring konungen i försvarsfrågan har fått en utomordentlig anslutning. Bondetågets ståtliga exempel har manat till efterföljd och i studenternas unga sinnen kom man snart från ord till handling. Den 11 februari uppvaktades konungen sålunda af öfver 3,200 studenter från Upsala, Lund, Stockholm och Göteborg, och detta studenttåg fick samma hjärtliga mottagande, möttes af samma entusiasm, som böndernas tåg några dagar före.

Beslutet om studentuppvaktningen fattades den 9 februari på ett möte, på Norrlands nation i Upsala, sammankalladt af föreningen Heimdal. Samma dag vände sig en skara stockholmsstudenter genom upprop till akademiska lärare och studenter vid hufvudstadens högskolor att deltaga i denna uppvaktning och på tisdag morgon hade rörelsen spridit sig till Lund och Göteborg, där liknande upp-rop utfärdades. Oaktadt den korta tid som stod till förfogande fick taget en övadtadt stor anslutning. Från Göteborg anlände på onsdagsmorgonen

ett 75-tal studenter, från Lund omkring 600, från Upsala omkring 1,200. När dessa vid toltiden uppställdes sig i kolonner på Centralplan sällades sig till dem omkring 1,500 studenter från hufvudstaden samt ett 50-tal akademiska lärare. Företrädde af en trupp sångare och med en svensk flagga i spetsen afmarscherade taget strax efter kl. 1 e. m. tagande vägen öfver Gustaf Adolfstorg och Norrbo upp till Slottet. De hvita mössornas tåg hälsades med stormande ovationer af en mångtusenfaldig människoskara, där det drog fram under student-sångens friskt klingande toner och in på borggården, som denna gång äfven delvis var upplåten för allmänheten.

Sedan tagets deltagare samlats kring talarstolen, bestogs denne af konungen, kring hvilken slöt sig kronprinsen, prinsarne Carl, Eugen samt Gustaf Adol. I fönstren väningen en trappa upp syntes den öfriga kungliga familjen. Licentiat Olof Palme utbringade ett lefve för deras majestäter, hvarpå följde kungs-

Efter fotograf.

STUDENTTÅGET FRÅN UPSALA MOTTAGER STANDAR AF DE KVINNLIGA STUDENTERNA.

Kliché: Bengt Sjöbergström.

sången samt "Stå stark, du ljuset riddarvakt". Nu steg fil. lic. Wessén fram och brakte konungen Upsalastudenternas hyllning.

"Bland de medborgarskaror, som i dessa dagar i allt tätare led sluta sig omkring Sveriges konung, vilja äfven vi studenter vara med" yttrade tal. bl. a. Det kan härvid icke vara tal om anslutning till något parti, ty konungens sak är rikets sak, och riket är icke något parti. Med konungen och riket vilja vi stå, så sant som vi tro på fäderneslandets framtid.

Efter naturens skickelse måste släktleden aflösa hvarandra på tronen och i folket. Men så länge sambandet mellan konungadömet och nationen hålles lefvande och starkt under tidernas skiften, så länge tro vi ock, att det skall besannas, som en af e. m:ts största företrädare en gång uttryckt i orden: Att när vi svenske ens ärom, kan ingen något mot Sverige uträtta".

Studenter! Jag uppmanar eder att höja ett fyrfaldigt lefve för h. m: konungen".

Härefter framträdde docent A. Lindquist och talade å lundensarnes vägnar:

"Bland de många stämmor som dessa dagar ljudit manande eller löftesgifvande, hafva Lunds studenters föga hörts", så föllo talarens ord. I dag stå vi här i rikets hufvudstad för att inför eders majestät betyga att hvarken misströstans eller räddhågans makter regera oss, att äfven vi besjålas af en

genomträngande känsla av våra förpliktelser mot vårt land i en tid, så allvarsdiger som denna, och med vår varmaste lust att med ord och gärning, med offer och försakelse värna vårt fädernesland. Det är med en lefvande glädje, som vi i denna sak fylkas kring vår konung såsom Sveriges folk fordom i svåra tider gjort. Med konung och fosterland, det är vår lösen".

Med kraftig stämma riktade sig därpå konungen i följande tal till studenterna:

"Med rörelse hälsar Jag eder i Sveriges gamla konungaborg och tackar eder för edra ord, burna af hänförelsen i ungdomliga och svenska hjärtan.

Det är min grundlagsenliga rätt och min plikt som Sveriges konung att i bekymmersfulla dagar öppet och oförbehållsamt uttala min mening om hvad Jag anser vara för mitt folk nyttigt och nödvändigt. Andlig och materiell blomstring är icke möjligt utan känsla af trygghet, men vårt lands värn utåt fyller därvidlag icke måttet. Därför har försvarets ordnande blifvit det spörsmål, som nu omkring sig måste samla alla krafter och som tillvidare tränger allt annat åt sidan. Först när vi därutinnan fullgjort våra skyldigheter mot oss själfva och kommande tider, blir det möjligt att med fördubblade krafter gripa sig an med de många stora och betydelsefulla frågor, som vänta

pa sin lösning för att landets utveckling ytterligare skall föras framåt.

Jag hyser den fasta tillförsikten till mitt folk, att det skall vara villigt och äfven mäktigt att bära de offer, som försvarets ökande

Efter fotograf.

NORRLANDS BUDKAFLE TILL BONDETÅGET 1914.

Kliché: Bengt Sjöbergström.

STUDENTUPPVAKTNINGEN FÖR KONUNGEN.

3,200 STUDENTER FRÅN UNIVERSITETEN I UPSALA OCH LUND SAMT FRÅN HÖGSKOLORNA I STOCKHOLM OCH GÖTEBORG TÅGA TILL HYLLNING FÖR KONUNGEN Å K. SLOTTET.

oundvikligt kräver. Jag räknar på Eder, studenter, att I med stöd i de kunskaper och det vetande, som I ären nog lyckliga att äga, ytterligare i denna sak skolen sprida upplysning öfver landet.

Bistån mig i de sträfvanden, som ligga mig om hjärtat, och sporren andra att göra sammaledes, så skall framgång icke uteblifva. Betänken, att det gäller vårt gemensamma fosterland, det land, hvars framtid också är eder framtid, hvars lycka blir eder lycka och hvars heder blir eder egen heder. Hvad värde skulle edert arbete besitta för edra sinnen den dag, det icke längre kunde afse att bygga vår fria odling allt fastare och högre? Sverige väntar af oss att vi, tack-samma för allt, hvad vi såsom svenskar fått framför andra folk, skola slå vakt om riket och skydda och

Öfverst synes tåget öfver Norrebro framför slottet; därunder en bild af borggården under hyllningen samt en af konungen jämte kronprinsen och prinsarne Gustaf Adolf, Carl och Eugen då konungen talade.

okränkta bevara det åt våra efterkommande. Fram mot vårt mål: Ett fritt och starkt Sverige!

Lefve Sverige!

Sedan konungen anförde lefveropen för fosterlandet sjöngs unisont "Du gamla, du fria", och "O, Gud, som styrer". Konungen tackade därpå studentkorporationernas ledare och hälsade på de uppvakande universitetslärarne, hvar på studenterna under defilerings åttågade från borggården.

Efter uppvakningen åto studenterna gemensam lunch på Grand Hotel, Royal och Strand Hotel, hvarvid bl. a. Verner v. Heidenstam och Sven Hedin talade i högstämda ordalag till de samlade studenterna. Efter lifliga ovationer under dagens lopp i staden samt vid restauranterna, återvände studenterna på kvällen till sina respektive hemorter.

H. 8 D. STOCKHOLMSFOTOGRAF. *Kliché: Ernst Silfverparre*
 KONUNGEN OCH KRONPRINSEN MED PRINS GUSTAF
 ADOLF SAMTALA MED UNIVERSITETSLÄRARNÄ.

Kungahyllningen har varit synnerligen liflig dessa dagar och konungaparet har mött otaliga bevis på tillgifvenhet från hutvudstadens och dess befolknings sida. En stund efter studentuppvaktningen den 11 febr. företogo deras majestäter en promenad i öppen bil genom staden och rundt Djurgården, öfverallt hvar de färdades fram föremål för oförtydbara ovationer.

Efter fotografi

Kliché: Kem. A.-B. Ernst Silfverparre, Stockholm
 KONUNGAPARET ÅKER UT EFTER STUDENTUPPVAKTNINGEN.

Efter fotografi.

KONUNGEN SAMTALAR MED STUDENTERNÄ. *Längst t. h. fil. lic. Wessén.*

RÄDDANDE ÄNGLAR.

FÖR HVAR 8 DAG AF **BO BERGMAN.**

LEKTOR HARMS satt och rättade kriaböcker. Dagen passade inte till något annat; det var en blind novemberdag med regn och smuts. Jorden, luften, människorna, tankarna blefvo till en enda grå sörja och lektorn var vid ett tragiskt lynne. Han rökte som en fabrikskorsten, medan

han satte grofva bockar i marginalerna.

Utänför fönstret blåste trädtopparna på Kungsholms kyrkogård som rörliga fantomer. Om han haft dåligt samvete, kunde han liknat dem vid erinnyer. Men nu råkade han för tillfället ha sina samvetsdoningar i skapligt skick, och det retade honom bara. Allt retade honom i denna dag. Han kände lust att slå sin knytnäve i ansiktet på någon eller säga upp bekantskapen med sig själf eller gå ut och suppa sig full — men han gjorde intetdera. I stället tog han en ny kriabok och läste: — Den största statsman, som Sverige någonsin frambrakt, var Axel Oxenstierna. — Han slängde häftet och fick tag i det nästa. "Bland svenska statsmän intager Axel Oxenstierna utan tvifvel ett af de främsta rummen", stod det.

Då grät lektorn invärtes, och han fick ett oändligt medlidande med sig själf. Han betraktade sig som ett speciellt offer för en novembertillvaro. Och var det någon som han i denna stund hatade, så var det Marcus Aurelius på bokhyllan. Hvilken trist pliktfilosofi! Renan hade rätt: det var ingen få som kysst den gode kejsaren i vaggan. Han hade inga passioner. Därför blef hans glädje ingen riktig glädje och hans sorg ingen riktig sorg.

— Nej, det här går inte, afgjorde lektorn plötsligt. Jag får ta mig en promenad. Det brukar lugna.

Han stod redan i tamburen och valde bland sina olika fordrar, och han hade just beslutat sig för en gulgrön ulster, som han köpt samma höst hans fästmö slog upp. Då ringde det. Mot den mattslipade glasrutan i dörren skymtade en yfvig fruntimmershatt.

Lektorn kände ingen nylikenhet. Det var naturligtvis en mamma igen på tiggarrått. Hvarför kommo aldrig papporna? Skämdes de? Men mammorna de skämdes inte. De tiggde med tårar och konfektögon om betyg åt sina långa lymlar, och de virade ord som varm vadd omkring hans ungarshjärta, och alla hans höfliga nej blefvo åtminstone ett halft ja, ett halft löfte i deras öron. Karingen får stå, jag öppnar inte, tänkte lektorn, och så öppnade han.

— Jo, det är Signe, förlåt mig, men kunde jag få säga ett par ord ...

— För all del.

Det här var i alla fall märkvärdigt; hvad i fridens dar kunde människan vilja honom? Signe från Kungsrestauranten! Han hade ätit sina middagar där en tid och druckit en grogg ibland om kvällarna i kaféet och pratat litet med flickorna, det var alltsammans. Och nu satt hon i hans soffa och såg både tafatt och beslutsam ut och rodnade till och med. Hyn var annars blek af brist på luft, ögonen likgiltigt vänliga, munnen slapp och röd och ännu barnslig i linjerna.

— Nu min nådiga, sade lektorn. Han hade krockat loss sina glasögon och satt och gned dem medan han väntade. Blicken kisade nyfiken och närsynt.

— Det är om Oskar Berggren... hr Berggren,

han går i lektorns klass, det vet jag. Han ställde till så dumt och ledsamt i kaféet härom kvällen. Ja, jag rår inte för det och förgärlse har jag fått, men det bryr jag mig inte om...

— Brukar pojken besöka Kungsrestauranten? afbröt lektorn. Han hade satt glasögonen på sig igen, och med dem kommo vecket i pannan och förhörstonen.

— Brukar, nej inte precis det; han har kommit någon gång, litet oftare på sista tiden kanske. Han har aldrig sagt någonting till mig. Han har bara suttit och stirrat. Men så i fredags var det några medicinare, som förde väsen, och en af dem tog fatt i mig och drog mig ner i knäet, och då kom han rusande och började öfverfalla den där andre, och han var aldeles galen, hvit i ansiktet, jag trodde han skulle skrämna lifvet ur mig...

— Ar han kär i Signe?

— Hvad vet jag, kan jag hjälpa det, det är ju bara en pojke.

— Det är inte *bara* det, tänkte lektorn när han mötte sin bild i spegeln. Han tyckte att han själf liknade en gammal mandarin. Men högt sade han: Det var ju en ledsam historia, och vi ska väl ta gunstig herrn i nackskinnet.

— Å nej, det är det jag ville be att lektorn inte... den där medicinern skulle anmäla honom, sa han. Förlåt mig, snälla lektorn, kan inte lektorn hjälpa pojken på något vis? För det vore ju synd om han skulle...

— Om han skulle vara kär i Signe, ja.

— Om han skulle få dålig karaktär på sitt betyg, eller hvad det heter.

— Det är flera än han som fått lida för sin kärlek, sade lektorn emfatskt och road af hennes min.

Hon sköt fram underläppen och såg buttert mot fönstret, där små rännilar strömmade.

— Ja, så ber jag om ursäkt att jag besväradt.

— Se, så, bästa fröken Signe, lektorn klappade hennes hand, jag skall fundera på saken. Men det blir att svika min plikt, om jag inte befordrar pojken till laga näpst, så mycket Signe vet det.

— Åh, prat, sade hon själfsväldigt.

Och lektorn kände med ett visst välbehag hennes hand i sin, när hon tog farväl. En räddande ängel i falska lockar och snäckjöl och indianväska —

Några dar därefter satt den unge mannen på samma plats där hans förespråkarska suttit. Han var lång och gänglig och kunde inte sitta stilla; ögonen i hufvudet, händerna på knäna, munnen, ja örönen, allt ryckte och rörde sig. En blodvag sköt upp i ansiktet emellanåt och släckte finnarna. Han såg åt alla håll utom dit han skulle se.

— Berggren har hört till mina bästa pojkar, sade lektorn, och det gör mig ondt om Berggren. Men jag måste naturligtvis anmäla saken. Och ni vet påföljden?

— Ja, kom det buttert.

— Det blir C i sedebetyg, om det går för det. Jag hade väntat mig annat af Berggren.

Envis tystnad från soffan.

Lektorn suckade och såg ut på trädtopparna. Det fula vädret hade gått sin väg på ett par dygn, det det hade frusit på, en sval månluft flöt som ett darrande silfverfluidum öfver taken. Det var ingen kväll att spela moralist i. Det kändes som ett djupt behof för lektorn att i sin ordning uppträda som räddande ängel.

— Om jag bara kunde tro att Berggren verkligen ångrar sig och lofvar mig som en vän att inte vidare... att inte... ja, att vara förståndig, så kanske...

— Jag ångrar mig inte.

(Forts. å sid. 333).

Efter porträtt. *Källa: Bengt Sjöversparre.*
NIKLAS SINANDER,
 Sveriges äldste prästman i tjänst.

Komministern i Grimetons och Rolfsstorps pastorat *Niklas Sinander* som den 5 dennes fyllde 91 år, är rikets äldste i aktiv tjänst varande prästman. Han besitter förtjänande en för sin ålder enastående fysisk och andlig spänstighet och har ännu aldrig behöft anlita predikobiträde. Hvarannan söndag är efter år har han predikat i pastoratets kyrkor, och med detta fortsätter han oafbrutet. Vid sidan af sin prästerliga kallelse är han en mycket driftig jordbrukare och verksam vän af skogskultur. — Till komminister i Grimeton och Rolfsstorps pastorat blef han vald d. 1/8 1849.

svenska dikt om forntida kämpalif som finnes. Den lyder i översättning: "Fordom drotten, vikingars dristige höfding, råde för Reidhafvets strand. Rustad på gångarn sitter nu gifmild kung, öfver skuldran skölden är hängd". Inskriften beräknas vara utförd vid midten eller i slutet af 900-talet.

Efter porträtt. *Källa: Bengt Sjöversparre.*
ANKAN MARIT MAGNUSDOTTER,
 102 år vid sin död den 8 febr.

I den höga åldern af 101 år afled den 8 febr. *änkan Marit Magnusdotter* i Elfdebäck, Eks-härad. Den bortgångna, som ända intill de sista var i besittning af goda kropps- och själskrafter, blef för ett tialt år sedan änka och

Sin 100-åriga tillvaro kan i dessa dagar *Karl Gustafs stads gevärsfaktori i Eskilstuna* fira. Det var nämligen i början af år 1814 som statens gevärsstillverkning här begynte i det staten tillhöriga, af bergsrådet B. F. Rothoff för 60,000 riksdaler banko inköpta järn- och stålmanufakturverket i Fors socken.

Faktoret värderades 1909 med fast och lös egenom till 1,046,000 kr. Det årliga tillverkningsvärdet utgör omkring 1,4 mill. kr. Nuvarande styresmannen för gevärsfaktoret är kapten J. Virgin.

Efter fotografi. *Källa: Bengt Sjöversparre.*
CARL GUSTAFS STADS GEVÄRSFAKTORI.
 100 år i dessa dagar.

har sedan dess värdats af en nu 60-årig dotter.

Som en illustration till den osedvanligt starka kyla som rådde under jan. månad, återgifva vi här en fotografi, tagen den 12te jan. vid Floda i Häriedalen, 3/4 mil från Hedeviden, där man vid den tiden, enligt tidningarna, hade 57 grader kallt, och visande en sprittermometer, hvilken är fästad å flaggstängen på gårdspladen vid

Floda. Yttre glasröret å termometern, som varit nedisadt vid föregående 45 graders kyla dagen förut, frös sönder vid försök till rengöring, men huvudröret jämte skalan äro oskadade.

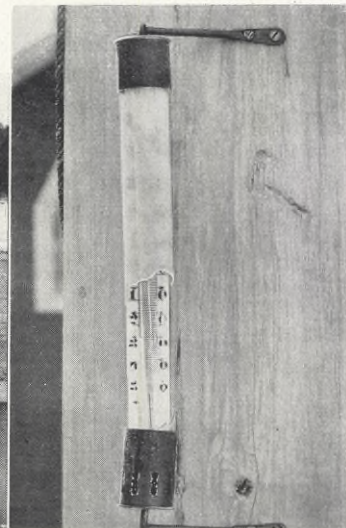
Ett bad i öppet vatten vid 18 graders kyla illustrera vi här bredvid. Badaren är maskinsättaren *Ernst Lindh* i Borås. Hr Lindh, som är en 40 års man, har nu under tre vintrar uppfriskat sig på detta sätt och, enligt egen uppgift, därmed gjort sig oemottaglig för allt hvad förkylningar heter.

MÄRKLIG RUNSTEN.

VINTERBADARE.

52 GRADERS KÖLD.

H. S. DA STOCKHOLMSFOTOGRAF.

FÖRSTA VAGNEN VID MÅLET I STOCKHOLM: Nr 7, FIAT, LÖJTNANT BRAMBECK.
(Via blixtljus kl. 6,24 f. m.)

Kliche: Bengt Nilfverparre

Den stora Vinterautomobiltäflingen, Stockholm—Örebro—Karlstad—Vänersborg—Göteborg—Jönköping—Motala—Askersund—Örebro—Eskilstuna—

28. Af 62 startande vagnar inkommo endast 24 till målet. Prisutdelningen äger rum på Grand Hotel lördagen den 21 dennes.

Forts. fr. sid. 331.

— Hvad befalls?
— Det jag gjorde skulle jag göra om hvilken dag som helst. Man förolämpade henne. Jag tålde det inte. Jag tål det inte. Hon är för god för så'na där...

Den unge mannen var blek, och ögonen tycktes nu sitta fastnitade. Han spetsade lektorn med en blick som man spetsar en motståndare med en värjstöt.

— Säg mig, sade lektorn, är Berggren kär i fli... i fröken Signe?

— Det svarar jag inte på.
— Jag menar bara, fortsatte lektorn i sin blidaste ton, att det vore mycket dumt af Berggren, för hon har varit uppe hos mig och beklagat sig.

— Hvad har hon sagt?
— Det svarar jag inte på; lektorns röst var ljuf som en vestanläkt. Men jag ser att vi icke förstå hvarann. Det gör mig, som sagdt, ondt om Berggren. Jag tänker att en anmälan inför kollegiet alltså blir nödvändig.

— Var så god. Och nu kanske jag får gå.
Ögonen sprutade ljus. Stolt som en segrare aflägsnade sig den unge mannen, — en vacker pojke, fänkte lektorn. Det var synd att man måste narras. Men det var det enda sättet. Nu går han och föraktar mig och föraktar flickan, och det skall rädda honom. Han är i de åren då man vill lida. Han kan bli en duktig karl på det viset, och jag skall hjälpa honom. Men jag får tala med Signe. Hon är kvinna och hon ljuger ännu bättre än jag. Min fästmö var också en riktig kvinna, Gud vare med henne!

Plaisir d'amour ne dure qu'un moment,
chagrin d'amour dure toute la vie ..

Lektorn gnolade, upprymd och lättad i själen. Han hade kommit ur sin gråa tid för några dagar sedan. Han fann åter tröst i lifvet och böckerna.

Marcus Aurelius var en ärans man. Och Oskar Berggren var en hederspojke; den lilla episoden hade muntrat upp lektorn. Det var hans räddande ängel för tillfället.

— Jag undrar om jag ändå inte bort anmäla honom, tänkte Harms. Jag tycker att han gått och sett litet hängfärdig ut på sista tiden. Det behöfvs tydligen mera bränsle på hans lidandes hård.

Men det blef ingenting af med den saken. I stället blef det julferien och lektorn for hem till sin gamla mamma, som bodde på västkusten och var sjuttio år och mycket yngre än han själf. På ett annandagskalas hos borgmästaren träffade han sin f. d. fästmö, lyckligt gift med en olycklig man. Lektorn blef genast god vän med den sistnämnde. Han spelade af honom så mycket pängar han kunde, och när de sida vid sida tågade hem genom de små krokiga och snöiga gatorna med den eviga blåsten, kände han sitt hjärta svälla af sympati. Han hade nämligen suttit och betraktat sin f. d. fästmö hela supéen igenom. Hon var stor som ett Hofbräuaf, men inte fullt så uppfriskande. Och det var det som gjorde att lektorn sympatiserade med mannen — en ny räddande ängel, en julens ängel i kantstött päls, med bomull i öronen mot blåsten och sparlakansläxorna.

Och så gick tiden som den brukar och lektor Harms blef gammal och fick pension och roade sig så godt han kunde — ibland genom att göra sin plikt och ibland genom att låta bli. Den glada Signe hade för längesedan knutit hymens band. Hennes räddande engel hette Fridén och handlade med tågvirke i Kåkbrinken. Men Oskar Berggren blef skald. Han räddade sig i vers. Det dåliga sedebyte, som han en gång i sin ungdom undsluppit tack vare en gammal försumlig lärare, använde han sedermera att skapa odödliga mästerverk af som nu äro glömda.

Ära vare glömskan. Den räddar oss ändå till sist allesammans.

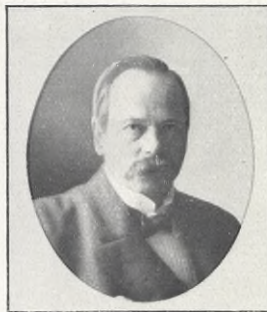
* Data å sista sidan.

I. J. CARLSTEDT.
Kontr.-prost. Kyrkoherde.
Karlstorp. — 80 år 23 Febr.

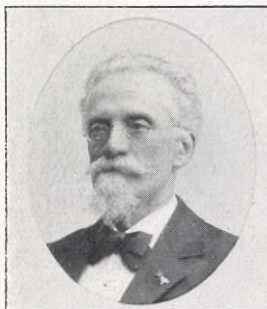
A. F. LILJEHOLM.
F. d. Öfverlärare. — Göteborg
70 år 20 Febr.*

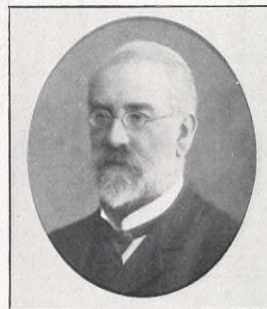
J. BERGMAN.
Lektor Fil. d.r. — Stockholm.
50 år 6 Febr.*

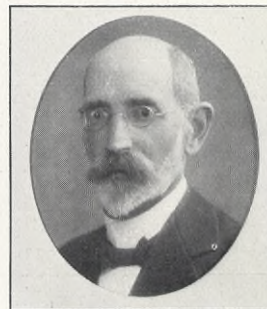
J. F. FALK.
Rektor. — Gefle
50 år 3 Febr.*

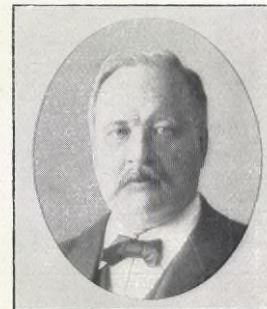
F. O. W. TAMMELIN.
F. d. Revisor. Vitter författare.
Stockholm. — 75 år 24 Febr.*

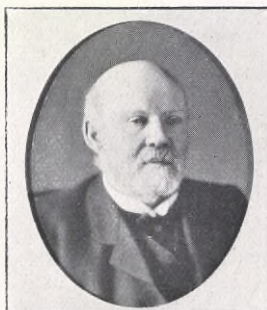
K. R. GEETE.
Förste Bibliotekarie — Stock-
holm. 65 år 15 Febr.*

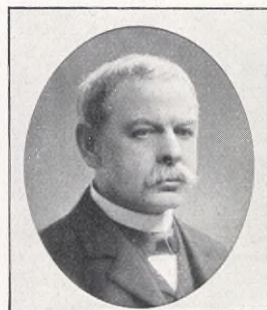
J. C. MOBERG.
Professor — Lund.
60 år 11 Febr.*

S. A. ARRHENIUS.
Professor. — Stockholm.
55 år 19 Febr.*

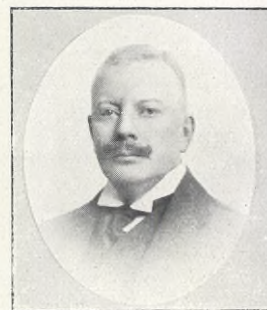
A. F. W. SCHMIDT.
Bankdirektör. — Katrineholm.
75 år 18 Febr.*

C. H. VON UNGE.
Kammarrättsråd. — Stockholm.
65 år 24 Febr.

T. V. HERMELIN.
Friherre. Byråchef. — Stock-
holm. 50 år 15 Febr.*

C. H. GIHL.
Bankdirektör. — Stockholm.
50 år 20 Febr.*

L. G. FRICK.
F. d. Löjtn. Disponent. — Jön-
köping. 70 år 6 Febr.

J. A. ZETHELIUS
Öfverstelöjtnant — Stockholm.
65 år 23 Febr.*

C. J. MUHL.
Öfverstelöjtnant. — Borås.
65 år 7 Febr.*

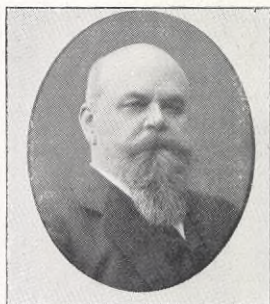
G. DYRSSEN,
Landshöfding — Karlsta.
60 år 18 Febr.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å nästa sida.

A. P. HUGOSON.
F. d. Kronofogde Kommunal-
man. — Vara. 75 år 18 Febr.

P. ODELMARK.
F. d. Sjökapit Sjöm.-husomb-
man. Västervik. 60 år 17 Jan *

J. C. JOHANSON.
Stationsinspektör. — Köping.
60 år 14 Febr.

E. V. H. LILJEQVIST.
Regementsveterinär. — Göte-
borg. 50 år 5 Febr.

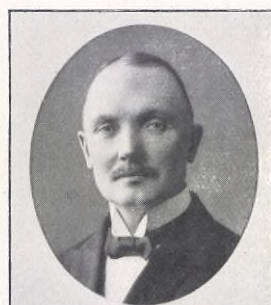
J. E. OLSSON.
Godsegare — Eskilstuna.
70 år 30 Jan.*

J. E. OLSON.
Skeppsredare. — Göteborg.
65 år 4 Febr.*

O. L. KLING.
Handlande. — Västervik
50 år 21 Jan.*

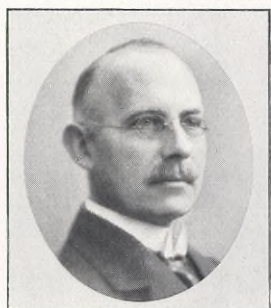
C. SEGERDAHL.
Kommunalman. Fabrikör. Lin-
köping. — 50 år 7 Febr.

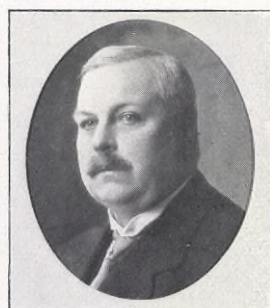
G. LILJEGREN.
Grosshandlande — Norrköping.
60 år 10 Febr.

F. T. WANCKE.
Bankkamrer. — Stockholm
60 år 12 Febr.*

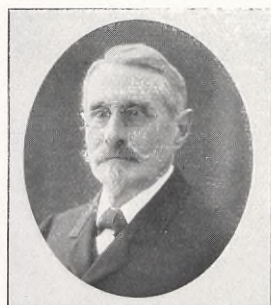
J. A. WESSLER.
Tandläkare. — Stockholm.
50 år 16 Febr.*

R. BENGTSSON.
Byggmästare. — Stockholm.
50 år 5 Febr.

N. W. NETZEL †.
F. d. Professor. — Stockholm.
F. 34. † 7 Febr.*

H. T. NORRMAN †.
F. d. Magistr sekr. Landskrona.
F. 41. † 8 Febr.*

A. J. H:SON HARTMAN †.
F. d. Stationsinspektör. — Gö-
teborg. F. 42. † 25 Jan.

H. E. GEBER †.
Bokförläggare — Stockholm.
F. 53. † 10 Febr.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

FREDRIK LILJEHOLM. Folkskollär.-ex. 71, lär. v. Göteborgs stads seminarium för utbild af småskollärarinor 84-88, 09-10, tillsyningslärare 88-90, öfverlärare 92-93, 04-09. Led. af kyrkofullm. 85-88, styr.-led. i sällsk. f. folkundervisn. befrämj. inom Göteborg, stift 05-13. Led. af Riksd. A. K. 88-02, led. af konstut. utsk. 1901-02.

JOHAN BERGMAN. Stud.-ex. 82, fil. dr. 89, lektor i lat. o. grek. i Venersborg 92, i Norrköping 96, v. Stockh. södra latinlärov. sedan 08. Förestånd. f. sv. arkeol. feriekurs i Italien o. Grekland 98-08. En af svenska nykterhetsrörelsens verksamaste o. främste medlemmar, ordf. i internat styr. i Bureau internat. contre l'alcoolisme sedan 07, hed.-led. i Upsala stud. helykt.-sällsk. m. m.

JOSEF FALK. Stud.-ex. 87, fil. lic. 89, fil. dr. 09, adj. i Norrköping 98, lektor i Sundsvall 01, i Halmstad 02, rektor i Gefle sedan 07. På sin tid led. af skolråd och folkskoleinspektör i Halmstad. Led. af styr. i 6 döfstumundervisn.-distr. sedan 12, inspektör i Gefle döfstumskola s. a.

FILIP TAMMELIN. Stud.-ex. 58, kam.-ex. 60, kamm.-skr. v. Flottans stat. i Stockholm 62-80, i Kammarrätten 72, revisor derst. 79-04. Erh. Sv. Akad. skådepenning i guld (2:a pris), dess stora silfvermedalj samt v. olika tillfällen hedersomnämnanden; inneh. P. B:s stora Bellmansmedalj i guld samt Litteris et artibus. ritar utgittvit fyra samlingar dikter, väl vitsordad af kritiken.

ROBERT GEETE. Stud.-ex. 68, fil. dr. 75, e. o. aman. i K. Biblioteket s. å., ord. 93, förste bibliotekarie sedan 09, chef i handskr. afd. Led. af styr. i Sv. fornskr. sällsk., dess sekr. sedan 05. Korr. led. af Sv. litteratursällsk. i Finland 12, erh. Sv. akad. kungl. pris 13. Bibliograf o. språkforskare.

CHRISTIAN MOBERG. Stud.-ex. 73, fil. lic. 83, fil. dr. 84, docent i geologi v. Lunds univ. 85, e. o. professor i geol. o. mineralogi derst. 1900, professor 09. Stiftade 92 Lunds geologiska fältklubb; led. af Fysiolog. sällsk. i Lund, led. af K. Vet.-akad.

SVANTE ARRHENIUS. Stud.-ex. 76, fil. dr. 84, docent i fys. kemi v. Upsala univ. s. å., l. i. lärare o. laborator i fysik v. Stockh. högskola 91, professor i samma ämnen derst. 95-05. Förestånd. i Vet. akad. Nobelinstitut sedan sistn. år. Med. hed.-dr. i Heidelberg 03, hed. dr. i Leipzig 09, i Kristiania 11. Led. af styr. i Stockh. högsk. 05, led. af K. Vet.-akad. o. Landtbr.-akad. Den förste svenske Nobelpristagaren (i kemi 03), grundläggare af dissociationsteorin. Biogr. o. helsid. portr. årg. X:23.

WILHELM SCHMIDT. Inträdde efter föregående verksamhet v. bruk o. jordbruk såsom kamrerare v. Söderm. ensk. banks kontor i Katrineholm 89, led. af styr. samt jourh. direktör sedan 03; kamrer i Öppunda häradssparbank, Katrineholm. 75-02.

THORSTEN HERMELIN. Stud.-ex. 84, ex. jägm. 87, jägm. 01, öfverjägm. i Skellefteå distr. 07, byråchef i Domänstyr. 09. Led. af Statist. tabellkomm. 09. Under vistelsen i Norrland anlitad såsom fackman o. kommunalmänb. Styr.-led. i Sv. jägariöb. 12.

HJALMAR GIHL. Stud.-ex. 81, intr. i Sundsvalls ensk. banks tjänst v. dess kontor i Stockholm 82, led. af styr. i afd.-kontoret samt v. verkst. dir. derst. 95, led. af centralstyr. samt verkst. dir. v. kontoret i Stockholm sedan 08.

ARVID ZTHELIUS. U.-löjtn. v. Fortifik. 71, major 97, öfverstelöjtn. i armén 03, i res. s. å. Lärare v. Sjökrigsskolan 82-02, v. Art.-o. Ing.-högskolan 92-1900, v. Kavallis pionierkurs 84-96, v. Stockholms Navgskolas maskiniståd. 91-92. Styr.-led. i Lifvörsäkr. a.-b. Balder sedan 92, verkst. direktör derst. sedan 02. Styr.-led. i Försäkr.-fören. sedan 08. Led. af K. Krigsvet. akad.

CARL-JOHAN MUHL. U.-löjtn. v. Eltsb. reg. 67, major 97, afsk. o. öfverstelöjtn. i armén 04. Stadsfullmäktig i Borås sedan 87 o. ordf. i dess beredn.-utsk. sedan 07; led. af drättskomm. o. dess ordf. 84-04, led. af landstinget 93-03. Styr.-led. i a.-b. Göteborgs Hand.-banks afd.-kontor o. jourh. dir. derst. sedan 03, ordf. i styr. i Borås jernv. a.-b. Balder sedan 92, verkst. direktör derst. sedan 02. Styr.-led. i Försäkr.-fören. sedan 08. Led. af K. Krigsvet. akad.

GERHARD DYRSSEN. U.-löjtn. v. Flott. 73, i fransk örl.-tjänst 78-81, komm.-kapit. 2:a gr. 96, disp. i a.-b. Borås-Gullspång 96-98, komm.-kapit. 1:a gr. 98, statsråd o. chef i Sjöförsv.-dep. 98-01, kommendör 99, landshöfding i Vermlands län sedan 01. Ordf. i Hushålln.-sällsk. 01, dess stora gulmed. 12. Komm. m. st. k. N. O. Biogr. o. portr. årg. 1:32.

JOHAN (JANNE) OLSSON. Eg. egend. Skiftinge i Eskilstuna F. d. led. af Eskilstuna stadsstäm. Styr.-led. i V. o. v. Reklam här sparbank sedan 75, ordf., kassadirektör o. ombudsman sedan 92. Mangång ordf. i allmäningsstvt. led. af lasaretsdir. På sin tid ordf. i komm.-stämma o. nämnd; landstingsman under 22 år, led. af Riksd. A. K. 97-09.

JOHN OLSON. Inneh. skeppsredarfirmen John E. Olsson & Co. i Göteborg sedan 77. Ordf. i dir. i Navigationsk. o. i styr. i Sjömanshemmet; styr.-led. i Sjömannasällsk. Led. af stadsfullmäktige 97-12; led. af drättskommaren, ordf. i kyrkonämnden, v. ordf. i kyrkofullm. samt sedan 80 led. af kyrkorådet i Carl Js förs.

OTTO KLING. Inneh. jernhandelsfirmen A. P. Jonsson & Co. i Västervik. Led. af stadsfullmäktige, v. ordf. i drättskommaren; v. ordf. i Sv. jernhand.-förb. och ordf. i Smålands jernhand.-förb. Styr.-led. i Bank a.-b. S. Sveriges afd.-kontor.

FOLKE WANCKE. Efter afsl. skol.-o. handelsstudier anst. i bankfirman C. G. Cervin i Stockholm samt sedan 76 i Stockholms luf. Gar.-a.-b., sedan 1900 såsom hvalfskamrerare. Har tidigare varit styr.-led. o. kassaförv. i Stockh. gym. - o. fäktklubb, kassaförv. h. Allm. försvarsfören., styr.-led. i a.-b. Nya Grand Hotel i Stockholm samt skattemästare h. Sv. Turistföreningen 87-13. — Inom denna senare förening har W. inlagt stor förtjänst och egnat ett betydande arbete af dess förkofran. — Tillh. sedan 87 dess styrelse. Styr.-led. i a.-b. Biologiska Museet samt dess direktör sedan 1900.

JOHN WESSLER. Stud.-ex. 83, tandläk.-ex. 88, prakt. i Stockholm sedan sistn. år. Förestånd. i Stockholms stads tandpoliklinik sedan 94. En af stift. af Odontolog. sällsk. i Stockholm 01, hederspres. v. Internat. odontolog. kongr. i Berlin 09; utg. af Odontolog. tidskr. sedan 13.

WILHELM NETZEL. †. Stud.-ex. 53, med. lic. 61, med. dr. 65; efter tjänstgöring å Seraf.-lasarettet o. Allm. barnbördshuset tf. adj. i obstetrik o. gynekologi v. Karol. inst. 64, ord. 65, e. o. professor i samma ämnen 79, professor 87-99. Direktör v. Allm. barnbördshuset i Stockholm 87-99. Hederled. af Sv. läkarsällsk. Medicinsk för.

HUGO NORRMAN. †. Stud.-ex. 60, hofr.-ex. 65, ansk. i Sk. hofr. 69, v. häradshöfd. 73, tf. magist. sekr. i Landskrona 75, ordinarie o. not. publ. 77-13. Under många år v. ordf. i drättskommaren, ordf. i byggn.-nämnden, led. af helsov.-nämnden o. lasaretsdirektionen samt af styr. i Skånska hand.-banken, verkst. dir. i Rönnebergs sparbank samt under 20 år landstingsman. På sin tid framstående Upsalasångare, deltagare i studentsångarfärden till Paris 67.

HUGO GEBER. †. Stud.-ex. 72, anst. h. bokförläggaren Jos. Seligmann i Stockholm 72, i hvilken firma han ingick såsom delegare 78; bildade 86 det bokförlag under eget namn, hvilket sedan dess vunnit all större omfattning och anseende. På sin tid v. ordf. i Nya Bokförläggarefören. Förestånd. v. Mosaiska förs. i Stockholm.

Efter fotograf. KLICHE: Bengt SJÖVESPÄRRE
LUFT ARTILLERI. Det första försöket med mitraljös på aeroplan.

INNEHÅLL

Justitieombudsmannen, häradshöfding *Ossian Berger* (biografi och helsidesporträtt). — Studenternas ihjällningståg till konungen — Ministerkrisen. — Svea höfrätt firar 300 års jubileum. — Kinesisk utställning i Stockholm. — Vinterautomobilutställningen. — Svenska bilder för dagen. — Nytt franskt krisomnplan. — Veckans porträttgalleri. — Raddande änglar, ber. af Bo Bergman.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.